

Arbeidsreglement

(Wet 8 april 1965 tot instelling van de arbeidsreglementen)

De wet van 18 december 2002 heeft het toepassingsgebied van de wet van 8 april 1965 uitgebreid tot de werkgevers van de openbare sector (gemeenschappen, gewesten, gemeenten ...), evenals tot de openbare instellingen die van deze overheden afhangen. Hieronder vallen derhalve ook de kerkfabrieken - werkgevers.

Het arbeidsreglement moet bepaalde verplichte vermeldingen opnemen :

- de bepaling van het begin en het einde van de werkdag, het tijdstip en de duur van de werkonderbrekingen
- de wekelijkse arbeidsduur
- de wijze, het tijdstip en de plaats van uitbetaling van het loon ... (art. 6 wet 8 april 1965).

*
* *

Nu reeds moeten wij twee bijzonderheden onderstrepen met betrekking tot de arbeidsduur van de deeltijdse werknemers van de kerkfabrieken :

- De arbeidswet van 16 maart 1971 bepaalt voor alle deeltijdse werknemers dat de arbeidsduur van elke werkperiode niet korter mag zijn dan 3 uren.
Nochtans voorziet het koninklijk besluit van 18 juni 1990 voor verschillende categorieën van werknemers uitzonderingen op die regel en met name voor de werknemers die uitgesloten zijn van het toepassingsgebied van de wet van 5 december 1968 op de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités. Welnu deze wet is precies niet van toepassing voor het Rijk, de provincies, de gemeenten noch voor de openbare instellingen die ervan afhangen. Derhalve mag men besluiten dat de “regel van de drie uren” niet van toepassing is op het personeel van de kerkfabrieken, gezien hun statuut van openbare instelling.
- Hetzelfde geldt voor de ‘regel van één derde van een voltijdse betrekking’ : in beginsel mag een deeltijdse betrekking niet minder bedragen dan één derde van een voltijdse betrekking, behoudens in de sectoren die zijn uitgesloten van het toepassingsgebied van de wet van 5 december 1968 op de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités.